

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יורה - שמורה את הבריות להטיח גגותיהן, ולהכניס את פירותיהן, ולעשות כל צרכיהן.	תנו רבנן:											■	◇
דבר אחר: שמורה את הארץ ומשקה עד תהום, שנאמר: (תהלים ס"ה) תלמיה רוה נחת גזודה ברביבים תמגגנה צמחה תברך.												■	◇
דבר אחר: יורה - שיורד בנחת ואינו יורד בזעף.												■	◇
או אינו יורה אלא שמשיר את הפירות, ומשטיף את הזרעים, ומשטיף את האילנות												ז	
תלמוד לומר מלקוש, מה מלקוש לברכה - אף יורה לברכה.												!	◇
או אינו מלקוש אלא שמפיל את הבתים ומשבר את האילנות ומעלה את הסקאין												ז	
תלמוד לומר יורה, מה יורה לברכה - אף מלקוש לברכה.												!	◇
ויורה גופיה מנלן?												ז	
דכתיב (יואל ב') ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון.												!	◇
יורה במרחשון, ומלקוש בניסן.	תנו רבנן:											■	◇
אתה אומר יורה במרחשון ומלקוש בניסן, או אינו אלא יורה בתשרי ומלקוש באייר?												ז	◇
תלמוד לומר: בעתו.												!	◇
מלקוש, אמר רב נהילאי בר אידי אמר שמואל: דבר שמל קשיותיהן של ישראל.	[רב נהילאי בר אידי אמר שמואל]											■	◇
דבר שממלא תבואה בקשיה.	דבי רבי ישמעאל תנא:											■	◇
דבר שיורד על המלילות ועל הקשין.	במתנתא תנא:											■	◇
יורה במרחשון ומלקוש בניסן.	תנו רבנן:											■	◇
אתה אומר יורה במרחשון, או אינו אלא בחדש כסליו?												ז	
תלמוד לומר (דברים י"א) בעתו יורה ומלקוש, מה מלקוש בעתו - אף יורה בעתו.												!	◇
יורה במרחשון ומלקוש בניסן, דברי רבי מאיר.	תניא אידך: [רבי מאיר]											■	◇
יורה בכסליו.	חכמים:											■	◇
מאן חכמים?												^	
רבי יוסי היא.	רב חסדא:											!	◇
איזו היא רביעה ראשונה? הבכירה בשלשה במרחשון, בינונית - בשבעה בו, אפילה - בשבעה עשר בו, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											■	◇
בשבעה ובשבעה עשר, ובעשרים ושלשה.	רבי יהודה:											■	◇
בשבעה עשר, ובעשרים ושלשה, ובראש חדש כסליו.	רבי יוסי:											■	◇
אין היחידים מתענין עד שיגיע ראש חדש כסליו.	וכן היה רבי יוסי אומר:											■	!
הלכה כרבי יוסי.	רב חסדא:											■	◇
אמימר מתני להא דרב חסדא בהא לישנא:	[אמימר]											■	◇
בשלשה במרחשון שואלין את הגשמים	[ת"ק]											■	◇
בשבעה בו.	רבן גמליאל											■	◇
הלכה כרבן גמליאל.	רב חסדא:											■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמאן אולא הא דתניא											א	
גשמים שירדו שבעה ימים זה אחר זה - אתה מונה בהן רביעה ראשונה ושניה ושלישית,	רבי שמעון בן גמליאל:										א	◇
כמאן - כרבי יוסי.											!	◇
הלכה כרבי יוסי.	רב חסדא:										■	
בשלמא רביעה ראשונה - לשאול, שלישית - להתענות, שניה למאי?												‡ ◇
לנדרים.	רבי זירא:										!	◇
הנודר עד הגשמים - משירדו גשמים עד שתדר רביעה שניה.	דתנן:										■	!
לזיתים.	רב זביד:										!	◇
מאימתי - כל אדם מותרין בלקט בשכחה ובפאה - משילכו הנמושות. בפרט ובעוללות - משילכו עניים בכרם ויבואו. בזיתים - משתדר רביעה שניה.	דתנן:										■	!
מאי נמושות?											א	
סבי דאולי אתיגרא	רבי יוחנן:										!	
לקוטי בתר לקוטי.	ריש לקיש										!	
כדי להלך בשבילי הרשות.	רב פפא:										!	◇
מהלכין כל אדם בשבילי הרשות עד שתדר רביעה שניה.	דאמר מר:										■	!
לבער פירות שביעית.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
עד מתי נהנין ושורפין בתבן ובקש של שביעית - עד שתדר רביעה שניה. מאי טעמא - דכתיב (ויקרא כ"ה) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך, כל זמן שחיה אוכלת בשדה - האכל לבהמתך בבית, כלה לחיה מן השדה - כלה לבהמתך מן הבית.	דתנן:										■	!
מאי לשון רביעה - דבר שרובע את הקרקע, כדבר יהודה.	רבי אבהו:										■	◇
מיטרא בעלה דארעא הוא, שנאמר (ישעיהו נ"ה) כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והגוליה והצמיחה.	דאמר רב יהודה:										■	■
רביעה ראשונה כדי שתדר בקרקע טפה, שניה - כדי לגוף בה פי חבית.	ואמר רבי אבהו:										■	◇
גשמים שירדו כדי לגוף בהן פי חבית - אין בהן משום ועצר.	רב חסדא:										■	◇
גשמים שירדו קודם ועצר - אין בהן משום ועצר.	רב חסדא:										■	◇
לא אמרן אלא קודם ועצר דאורתא, אבל קודם ועצר דצפרא - יש בהן משום ועצר.	אביי:										■	◇
הני ענני דצפרא לית בהו מששא. דכתיב (הושע ו') מה אעשה לך אפרים, מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וגו'.	דאמר רב יהודה בר יצחק:										■	■
והא אמרי אינשי: במפתח בבי מיטרא - בר חמרא מוך שקך וגני	רב פפא לאביי:										‡	◇
לא קשיא: הא - דקטיר בעיבא, הא - דקטיר בענני.											!	◇
טבא לשתא דטבת ארמלתא.	רב יהודה:										■	◇
דלא ביירי תרביצי	איכא דאמרי:										■	
דלא שקיל שודפנא.	ואיכא דאמרי:										■	
איני?											‡	
טבא לשתא דטבת מנוולתא	והאמר רב חסדא:										■	‡ ◇
לא קשיא הא - דאתא מיטרא מעיקרא, הא - דלא אתא מיטרא מעיקרא.											!	◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
גשמים שירדו על מקצת מדינה ועל מקצת מדינה לא ירדו - אין בהן משום ועצר.	ואמר רב חסדא:											■	◊
איני? והכתיב (עמוס ד') וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וגו'.												‡	◊
שתייהן לקללה	ואמר רב יהודה אמר רב:											‡	■
לא קשיא: הא - דאתא טובא, הא - דאתא כדמבעי ליה.												!	◊
דיקא נמי, דכתיב תמטר - תהא מקום מטר, שמע מינה.	רב אשי:											■	
מאימתי מברכין על הגשמים - משיצא חתן לקראת כלה.	רבי אבהו:											■	◊
מאי מברך?												^	
מודים אנחנו לך ה' אלהינו על כל טפה וטפה שהורדת לנו.	רב יהודה אמר רב:											!	◊
אילו פיננו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו כל, עד אל יעזבונו רחמיך ה' אלהינו ולא עזבונו, ברוך רוב ההודאות.	ורבי יוחנן מסיים בה הכי:											!	◊
רוב ההודאות ולא כל ההודאות?												‡	
אימא: אל ההודאות.	רבא:											!	
הלכך נימרינהו לתרוייהו: אל ההודאות ורוב ההודאות.	רב פפא:											■	◊